

Uchwała Nr XX/479/16
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 27 września 2016 r.

w sprawie skargi (...) dotyczącej nieprawidłowości w działaniach Zarządu Województwa Warmińsko- Mazurskiego podejmowanych w ramach konkursu na kandydata na dyrektora Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie.

Na podstawie art. 229 pkt 5, art. 237 i art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się skargę (...) w sprawie nieprawidłowości w działaniach Zarządu Województwa Warmińsko- Mazurskiego podejmowanych w ramach konkursu na kandydata na dyrektora Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie za bezzasadną.

2. Uzasadnienie stanowiska zawartego w ust. 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Piotr Żuchowski

Załącznik do uchwały Nr XX/479/16

Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego

z dnia 27 września 2016 r.

UZASADNIENIE

Dnia 19 sierpnia 2016 r. Wojewoda Warmińsko-Mazurski przekazał wg. właściwości do Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego skargę na Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego złożoną przez (...) Skarżąca zarzuciła organizatorowi instytucji kultury nieprawidłowości w organizacji i przeprowadzaniu kolejnych (w latach 2014-2016) edycji konkursów na stanowisko dyrektora Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie. Nieprawidłowości te zdaniem skarżącej dotyczą:

- 1) naruszenia równego dostępu do miejsc pracy i wykluczania pracowników organizacji pozarządowych,
- 2) faworyzowania swoich kandydatów,
- 3) mataczenia w pracach konkursowych.

Należało zważyć, co następuje:

Konkurs na kandydata na dyrektora Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie był przeprowadzany czterokrotnie. Pierwsze trzy konkursy, z różnych przyczyn, nie doprowadziły do powierzenia stanowiska. Skarżąca ubiegała się o powierzenie stanowiska dyrektora w trzech postępowaniach konkursowych, przy czym w każdym z nich uznano, iż nie spełnia wymogów formalnych. Podkreślenia wymaga fakt, że każde z postępowań prowadziła odrębna komisja konkursowa, w różnym składzie. Postanowienia o ogłoszeniu konkursu spełniały wymogi formalne wynikające z § 2 rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 30 czerwca 2004r. w sprawie organizacji i trybu przeprowadzania konkursu na kandydata na stanowisko dyrektora instytucji kultury (Dz. U. Nr 154, poz. 1629). Wyjaśnienia złożone przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego wskazują jednoznacznie, iż w żadnym z czterech postępowań konkursowych regulamin pracy komisji konkursowej w trakcie konkursu nie był zmieniany. Dostęp do stanowiska (miejsca pracy) był zatem formalnie równy i jednakowy dla wszystkich kandydatów. Ponadto okoliczności sprawy nie potwierdzają zarzutu o wykluczeniu pracowników organizacji pozarządowych. Oprócz skarżącej o stanowisko dyrektora ubiegał się bowiem inny członek stowarzyszenia i nie był on wykluczony z przyczyn formalnych. Uznanie, iż skarżąca nie spełnia wymogów formalnych spowodowane było brakiem potwierdzenia wymaganego okresu zatrudnienia, nie zaś działalnością w organizacjach pozarządowych.

Zarzut faworyzowania swoich kandydatów należy uznać za gołosłowny. Już sam fakt prowadzenia tak długo procedury konkursowej przeczy temu zarzutowi i świadczy raczej o szczególnej staranności w wyborze kandydata.

Także zarzut mataczenia w pracach konkursowych nie znajduje uzasadnienia. Jak już wskazano zasady przeprowadzenia konkursu nie ulegały zmianom od momentu ich ogłoszenia. Pewne drobne korekty miały miejsce pomiędzy poszczególnymi konkursami lecz dotyczyły one raczej doprecyzowania pewnych zagadnień a nie zmiany zasadniczych spraw. Ponadto przepisy ustawy i rozporządzenia w sprawie konkursu nie zakazują takich zmian gdyż każde postępowanie konkursowe stanowi samodzielną zamkniętą całość. Fakt, iż członek komisji konkursowej działającej w ramach trzeciego konkursu wziął udział w czwartym konkursie jako kandydat i został wybrany na stanowisko również nie świadczy o rzekomym mataczeniu. W szczególności nie świadczy bynajmniej o udostępnieniu mu autorskich programów pozostałych osób biorących udział w konkursie, gdyż programy kandydatów z trzeciego konkursu nie były w ogóle rozpatrywane wobec braku kandydatów spełniających wówczas wymogi formalne.

W tym stanie rzeczy skargę należy uznać za bezzasadną.

Jednocześnie wykonując dyspozycję art. 239 K.p.a. zawiadamia się, iż w przypadku, gdy skarga została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił ją bez

wskazania nowych okoliczności Sejmik może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy bez zawiadamiania skarżącego.